

ærede Finansminister ikke er uden Skyld i dette Forhold, men jeg vil dog sige, at med Hensyn til, om jeg saa maa sige, mindre hurtig Ekspedition staar den højtærede Finansminister langt tilbage for den højtærede Udenrigsminister.

Et Hovedspørgsmaal, som straks rejser sig, er det: Skal Underskuddet paa Finansloven dækkes i alt væsentligt ved Skat eller delvis ved Laan? Vi fra konservativ Side er af den Mening, at den væsentligste Del af de aarlige Udgifter skal dækkes ved Skatter. Vi ved, at Pengene er lidet værd, men haaber, at dette Forhold efter Krigen vil ændre sig, og det er da ogsaa efter min Formening en Kendsgerning, at den amerikanske Overenskomst allerede har formindsket Pengerigeligheden en Del. Dette at sætte Tæring efter Næring fremmer jo ogsaa Sparsommeligheden, noget, vi fra konservativ Side kun kan ønske. Nogen Del af disse vanskelige Tidens store Udgifter mener vi dog den kommende Tid bør bære. Hvorledes er nu den højtærede Finansministers Syn herpaa? Ja, det vil fremgaa af, at den højtærede Finansminister ved Finanslovens Fremlæggelse stillede et Underskud paa ca. 300 Mill. Kr. i Udsigt og her kun søger de ca. 200 Mill. Kr. dækkede ved Skat. Altsaa, de $\frac{2}{3}$ af de ekstraordinære Udgifter foreslaas dækkede ved Skatter, medens $\frac{1}{3}$ foreslaas dækket ved Laan. Det konservative Folkeparti har intet at erindre imod dette Delingsforhold, men finder det meget passende. Hvorvidt den højtærede Finansministers Beregning af, at der i alt skal skaffes Dækning for 300 Mill. Kr., er rigtig, skal jeg foreløbig lade staa hen, men at der skal skaffes mange Penge, er sikkert nok.

Naar man nu staar overfor en saadan Opgave, falder det efter mit Partis Skøn naturligt at spørge: Giver de Forretninger, som drives af Staten, et i økonomisk Henseende rimeligt Resultat? Vi ved alle, at det gør Statsbanerne ikke. Den højtærede Finansminister har ved flere Lejligheder slaaet paa, at man hurtigst muligt burde bevilge de foreslaaede Takstforhøjelser, og jeg mener endda, at man kan læse de Udtalelser, som den højtærede Finansminister herom har fremsat, paa en saadan Maade, at man faar det Indtryk, at den højtærede Finansminister ønsker endnu flere Penge, end der vil komme ind efter det af den højtærede Minister for offentlige Arbejder herom fremsatte Lovforslag. Det konservative Folkeparti og Venstre er ogsaa meget villige til at give

Takstforhøjelse, og de ønsker endda at give 5 Mill. Kr. mere, end Ministeren for offentlige Arbejder kræver; men trods dette, at Statsbanerne desuagtet vil give et klækkeligt Underskud, ønsker den højtærede Minister for offentlige Arbejder ikke at modtage denne Forhøjelse, hvad jeg antager den højtærede Finansminister meget beklager. Jeg skal tillade mig at henstille, at Finansministeren, som er Finansmand af Embede, paavirker den højtærede Trafikminister, som er Finansmand af Fag, til at indtage et i finansiel Henseende fornuftigt Standpunkt i denne Sag. Maaske vil man sige, at Partiet, altsaa det radikale Parti, ikke vil følge Ministeriet, hvis det gik med til de 5 Mill. Kr.s yderligere Forhøjelse. En saadan Frygt er dog sikkert ganske ubegrundet, thi ude fra Vælgermøderne har man et stærkt Indtryk af den, om jeg saa maa sige, tilbedende Andagt, hvormed det radikale Partis Folketingsmænd ser op til Ministeriet, de gaar sikkert med til hvad som helst Ministeriet foreslaar. Jeg mener at turde sige, at den Ordforertale, som blev holdt af den ærede Ordfører for det radikale Parti i Gaar angaaende Skat paa konstaterede Formueforøgelse, stærkt tyder netop i den Retning, at det radikale Parti gaar med til, hvad som helst Ministeriet foreslaar. Saa er der det socialdemokratiske Parti, og det kan naturligvis være et Spørgsmaal, om ogsaa det vil gaa med. Men det Parti ser jo ligeledes svært op til det radikale Ministerium, antager jeg. Her kan man i alt Fald sige som Onkel Stephan i Stykket af samme Navn: „Muligvis, maaske“.

Selv om det konservative Folkeparti mener, at der paa den angivne Maade bør skaffes 5 Mill. Kr., er det klart, at der alligevel bliver et meget betydeligt Beløb tilbage. Ser man nu paa de forskellige Lovforslag, tror jeg, at alle maa erkende, at nye geniale Synspunkter findes ikke i dem. Det er, om jeg maa bruge et teknisk Udtryk, de gamle Konstruktioner, man bruger, kun at man her og der efter bedste Beskub klasker eller vel rettere, for at blive i Ingeniørsproget, lasker noget mere Materiale paa. Ikke en Gang en rationel Beskatning af Udlændinge gør man Forsøg paa at gennemføre. I denne Forbindelse vilde jeg dog sige, at det ikke fra vor Side ønskes, at man skal søge at beskatte Erhvervsvirksomheder her i Landet, som drives for udenlandsk Regning, idet vi er klare over, at dette meget let vil kunne medføre Repressalier fra de paagældende